

overveje, om nogle af midlerne til forebyggelse ikke med fordel kunne kanaliseres gennem de frivillige og private organisationer.

Med hensyn til punkt 5 har de frivillige og private organisationer mulighed for at få kontakt med mange af de mennesker, der falder igennem det offentlige sikkerhedsnet. Det er klart, at der også er en del af de mennesker, der er selvmordstruede, og det selvmordsforebyggende arbejde vil derfor bedst kunne nå disse mennesker gennem de frivillige og private sociale organisationer, der arbejder med selvmordsforebyggelse.

Punkt 6: Det selvmordsforebyggende arbejde, der er i gang i nogle få amter, har tydeligt vist, at der er meget at lære. Det er derfor også hensigtsmæssigt at evaluere resultaterne efter en årrække, og det er også klart, at alle egnede instanser – staten, amterne og kommunerne osv. og ikke mindst de frivillige organisationer – bør inddrages.

En stor del af de selvmordstruede er psykisk syge mennesker, der ikke har fået et relevant behandlingstilbud i tide eller er blevet udskrevet fra psykiatriske afdelinger uden netværk eller uden nogen til at følge dem op. De er nok de allermost selvmordstruede, og derfor er jeg også tilfreds med, at der af satspuljemidlerne er blevet afsat 8 mio. kr. i 2000 og 9 mio. kr. i de efterfølgende 3 år til selvmordsforebyggende arbejde, og at der yderligere er afsat flere hundrede millioner til bedring af forholdene omkring de psykisk syge.

Men det allervigtigste i det selvmordsforebyggende arbejde er dog at give folk noget at leve for og lyst til at leve i det hele taget, livsværdier og formål med de dage og år, som livet udgør. Det er igen værdidebatten, vi skal fokusere på, og det skal ske bredt i hele samfundet, i skoler, uddannelsesinstitutioner, kirker, foreninger og organisationer og på arbejdspladser – alle steder, hvor mennesker færdes – for vi må have snakket om dette spørgsmål: Hvorfor vælger friske unge mennesker med livet foran sig at afslutte det alt for tidligt?

En tak til SF, som har sat emnet på dagsordenen. Men da der jo allerede er taget fat og man er gået i gang på området, mener vi måske, at der allerede er taget godt fat på selvmordsforebyggelsen i Danmark, så vi vil se, hvad der sker under udvalgsarbejdet.

Tom Behnke (FRI):

Det er ganske problematisk, at der er borgere, også børn og unge, som føler, de har så store problemer, at den eneste løsning på problemerne er at ty til selvmord eller selvmordsforsøg. Det er stærkt problematisk, det er noget, der skal tages ganske alvorligt, og det er et problem, der skal tages hånd om.

Derfor er det glædeligt, at Folketinget ved flere forskellige lejligheder tager denne debat op og tager konkrete initiativer til, hvordan man kan forebygge og forhindre, at der er nogle, som når dertil, at de træffer den ubehagelige beslutning, at den eneste løsning, der er på deres problem, er et selvmord eller et selvmordsforsøg.

Vi har med tilfredshed noteret os, at man via satspuljemidlerne har afsat penge til, at der nu skal gøres en ekstraordinær indsats. Og vi er meget glade for og meget tilfredse med, at der f.eks. findes frivillig, privat telefonrådgivning, som børn og unge kan ringe til, og hvor de kan få snakket tingene igennem og få anvist en række andre løsninger på deres problemer end lige netop at begå selvmord.

Når vi ser på forslaget fra SF, som jo har været behandlet før, har vi fortsat i Frihed 2000 den opfattelse, at de fleste af punkterne er gode nok.

Vi er helt enige i, at det opfølgende behandlings- og støttetilbud er vigtigt og altafgørende, men vi havde gerne set, at man havde udvidet punkt 1 og sagt, at der bør være en bedre akutmodtagelse på de psykiatriske skadestuer, således at de, der kommer på disse tanker, hurtigt og nemt kan søge hjælp og professionel rådgivning dér, hvor det skal gøres.

Vi havde også gerne set, at man i højere grad tager børn og unge alvorligt inden for systemerne og ikke negligerer det, når børn og unge kommer og fortæller, at de har gjort sig disse tanker. Det sker desværre nogle gange. Så en opkvalificering – og det er det, der kommer i punkt 2 – af relevante faggrupper vil øge deres professionelle kompetence, specielt på det område.

Vi er også meget enige med forslagsstillerne i, at den store indsats, som de frivillige og private organisationer yder, skal fastholdes, og vi er også meget enige i, at der skal foregå et samarbejde mellem det statslige, det amtskommunale og det kommunale niveau og den frivillige sociale sektor. Hver for sig kan de gøre meget,